

Konvencija par tiesu starptautisko pieejamību

(pieņemta Hāgā 1980.gada 25.oktobrī)

Valstis, kas parakstījušas šo Konvenciju,
VĒLOTIES atvieglot tiesu starptautisko pieejamību,
NOLĒMUŠAS šai sakarā noslēgt Konvenciju un
VIENOJAS par sekojošiem noteikumiem.

1. nodaļa

Tiesiskā palīdzība

1. pants

Līgumslēdzēja valsts pilsoņi un personas, kas apmetušās uz pastāvīgu dzīvi līgumslēdzējā valstī, var pretendēt uz tiesisko palīdzību kā civilo, tā arī komercstrīdu izskatīšanas procesos katrā līgumslēdzējā valstī tādā pašā mērā, kā ja viņi būtu šīs valsts pilsoņi vai pastāvīgie iedzīvotāji.

Personas, uz kurām neattiecas 1. pants, bet kuras kādreiz ir bijušas tās līgumslēdzēja valsts pastāvīgie iedzīvotāji, kurā tiks uzsākta vai notiek lietas izskatīšana, var pretendēt uz 1. pantā minēto tiesisko palīdzību, ja lietas izcelsme ir saistīta ar valsti kā attiecīgās personas pastāvīgo dzīvesvietu.

Valstīs, kur tiesiskā palīdzība tiek sniegta administratīvo, sociālo vai finanšu jautājumu risināšanā, šī panta nosacījumi attiecas uz lietām, kas tiek izskatītas tiesās, kuras ir piekritīgas risināt šos jautājumus.

2. pants

1. pants attiecas uz tiesiskās palīdzības sniegšanu personai, kas atrodas valstī, kurā tiek lūgta šī palīdzība.

3. pants

Katra līgumslēdzēja valsts nozīmēs Centrālo saņēmējierīdādi, kura saņems pieteikumus un veiks nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu tiesiskās palīdzības saņemšanu šīs Konvencijas ietvaros.

Federatīvās valstis un valstis, kurās ir vairāk kā viena tiesību sistēma, var nozīmēt vairāk kā vienu Centrālu iestādi. Ja Centrālā iestāde, kurai pieteikums tiek nodots, nav kompetenta to izskatīt, tai jāpārsūta šis pieteikums Centrālajai iestādei, kas ir kompetenta to izskatīt tajā pašā līgumslēdzējā valstī.

4. pants

Katra līgumslēdzēja valsts nozīmē vienu vai vairākas iestādes, kuru uzdevums ir pārsūtīt tiesiskās palīdzības pieteikumus attiecīgajai Centrālajai iestādei valstī, kurai adresēts pieteikums.

Tiesiskās palīdzības pieteikumus pārsūta bez citu iestāžu starpniecības pēc parauga formas, kas kā pielikums pievienota šai Konvencijai.

Neviens no šī panta nosacījumiem neliedz pieteikumus nosūtīt ar diplomātisko kanālu starpniecību.

5. pants

Ja persona, kas lūdz tiesisko palīdzību, neatrodas valstī, kurā palīdzība tiek lūgta, tā var nodot savu pieteikumu pārsūtītājiestādei līgumslēdzējā valstī, kurā šī persona apmetusies uz pastāvīgu dzīvi, kas nav pretrunā ar citām tās rīcībā esošajām iespējām nosūtīt savu pieteikumu kompetentai pieteikuma saņēmējvalsts iestādei.

Pieteikums tiek sastādīts pēc parauga, kas pievienots šai Konvencijai, un tam tiek pievienoti nepieciešamie pavaddokumenti, kas nav pretrunā ar pieteikuma saņēmējvalsts tiesībām pieprasīt papildinformāciju vai dokumentāciju pēc vajadzības.

Katra līgumslēdzēja valsts var paziņot, ka tās Centrālā saņēmējstāde pieņem pieteikumus, kas nosūtīti ar citu kanālu starpniecību vai citos veidos.

6. pants

Pārsūtītājiestāde sniedz palīdzību pieteikuma iesniedzējam, nodrošinot, ka viņa pieteikumam tiek pievienota visa tam zināmā informācija un dokumentācija, kas nepieciešama pieteikuma izskatīšanai. Tas nodrošina formālo prasību ievērošanu.

Ja pārsūtītājiestāde uzskata, ka pieteikums acīmredzami nav pamatots, tā var atteikties to pārsūtīt.

Tā palīdz pieteikuma iesniedzējam bezmaksas saņemt dokumentu tulkojumus, kad šāda palīdzība ir nepieciešama.

Tā reaģē uz pieprasījumiem pēc papildinformācijas, kas saņemti no pieteikuma saņēmējvalsts Centrālās iestādes.

7. pants

Pieteikums, pavaddokumentācija un visa sarakste par pieprasīto papildinformāciju notiek pieteikuma saņēmējvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, vai arī tai tiek pievienots tulkojums vienā no šīm valodām.

Tomēr, ja pieteikuma iesniedzējvalstij nav iespējams nodrošināt tulkojumu pieteikuma saņēmējvalsts oficiālajā valodā, pēdējā pieņem dokumentus angļu vai franču valodā vai arī dokumentus, kam pievienots tulkojums vienā no šīm valodām.

Pieteikuma saņēmējvalsts Centrālās iestādes sarakste notiek tās oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, vai angļu vai franču valodā. Tomēr ja pieteikums, ko nosūtījusi pārsūtītājiestāde, ir vai nu angļu vai franču valodā, vai, ja tam ir pievienots tulkojums, vienā no šīm valodām, pieteikuma saņēmējvalsts Centrālā iestāde arī veic saraksti vienā no šīm valodām.

Tulkošanas izdevumi, kas rodas iepriekšējo pantu piemērošanas rezultātā, gulstas uz pieteikuma nosūtītājvalsti, izņemot tulkošanas izdevumus, kas rodas pieteikuma saņēmējvalsti un kurus šī valsts nevar pieprasīt atmaksāt.

8. pants

Pieteikuma saņēmējvalsts Centrālā iestāde izskata pieteikumus vai veic nepieciešamos pasākumus, lai tos izskatītu tās kompetentās iestādes.

Pieteikuma saņēmējvalsts Centrālā iestāde nosūta pārsūtītājiestādei tālākos pieprasījumus pēc papildinformācijas un informē to par jebkurām grūtībām, kas rodas, izskatot pieteikumu vai pieņemot nolēmumu.

9. pants

Ja persona, kura vēršas pēc tiesiskās palīdzības, nedzīvo līgumslēdzējā valstī, tā var nosūtīt savu pieteikumu ar konsulāro kanālu starpniecību, kas nav pretrunā ar jebkuru citu tai pieejamu iespēju nogādāt savu pieteikumu saņēmējvalsts kompetentajai iestādei.

Katra līgumslēdzēja valsts var paziņot, ka tās Centrālā saņēmējstāde pieņem pieteikumus, kas tiek pārsūtīti ar citu kanālu starpniecību un citos veidos.

10. pants

Dokumenti, kas tiek nosūtīti saskaņā ar šīs nodaļas nosacījumiem, nav jālegalizē vai jāpakļauj līdzīgām formalitātēm.

11. pants

Par tiesiskās palīdzības pieteikumu pārsūtīšanu, saņemšanu un izskatīšanu maksa netiek prasīta.

12. pants

Tiesiskās palīdzības pieteikumus nodod steidzamā kārtībā.

13. pants

Kad tiesisko palīdzību sniedz saskaņā ar 1. pantu, dokumentu nodošana jebkurā citā līgumslēdzējā valstī, saistībā ar tiesu darbiem, kas skar personu, kurai sniedz tiesisku palīdzību, notiek bezmaksas, neskatoties uz to, kā šie pakalpojumi tiek sniegti. Tas pats attiecas uz lūgumvēstulēm un sociālo ziņu pieprasījumiem, izņemot samaksu ekspertiem un tulkiem.

Ja saskaņā ar 1. pantu persona ir saņēmusi tiesisko palīdzību, lietas izskatīšanai līgumslēdzējā valstī un kad šajā lietā ir pieņemts nolēmums, tai bez tālākas lietas apstākļu izpētes ir tiesības saņemt tiesisko palīdzību jebkurā citā līgumslēdzējā valstī, kurā šī persona vēlas panākt šī nolēmuma atzīšanu vai izpildi.

2. nodaļa

Izmaksu nodrošinājums un maksājumu pieprasījumu izpilde

14. pants

No personām (ieskaitot juridiskās personas), kuras parasti dzīvo līgumslēdzējā valstī un kuras uzstājas kā prasītājas vai kuras iesaistās tiesas procesos, kas noris citā valstī, nedrīkst pieprasīt vērtspapīrus, obligācijas vai jebkāda tipa noguldījumus, pamatojoties tikai uz to, ka tās ir piederīgas citai valstij vai arī uz to, ka to dzīvesvieta vai domicils nav valstī, kurā uzsākts tiesas process.

Šis pats noteikums attiecas uz jebkuru drošības naudas maksājumu par tiesu izdevumiem, kas tiek pieprasīti no prasītāja vai puses, kas iesaistās tiesas procesā.

15. pants

Maksājumu pieprasījums par tiesu izdevumiem un izmaksām, kas ir izvirzīts kādā no līgumslēdzējām valstīm pret personu, uz kuru neattiecas prasība pēc vērtspapīriem, obligācijām, noguldījumiem vai maksājumiem kā to nosaka 14. pants vai arī tās valsts, kurā ir uzsākts tiesas process, likumi, ir jāizpilda bez maksas jebkurā citā līgumslēdzējā valstī pēc tās personas iesnieguma, kurai šie maksājumi pienākas.

16. pants

Katra līgumslēdzēja valsts nosaka vienu vai vairākas pārsūtītājiestādes, kas nosūta iesniegumus par 15. pantā minēto pieprasījumu izpildi attiecīgajai pieteikuma saņēmējvalsts Centrālajai iestādei.

Katra līgumslēdzēja valsts nozīmē Centrālo iestādi, kas saņem šādus pieteikumus un veic nepieciešamās darbības, lai tie nonāk līdz savam galamērķim.

Federatīvās valstīs vai valstīs, kurās pastāv vairāk nekā viena tiesību sistēma, var nozīmēt vairāk kā vienu Centrālo iestādi. Ja Centrālā iestāde, kurai ir nosūtīts pieteikums, nav kompetenta to izskatīt, tai jānosūta pieteikums tai pieteikuma saņēmējvalsts Centrālajai iestādei, kas ir kompetenta to izskatīt.

Pieteikumus, uz kuriem attiecas šis pants, jānosūta bez citu varas iestāžu starpniecības, un tas nav pretrunā ar to, ka pieteikumu var nosūtīt ar diplomātisko kanālu starpniecību.

Šis pants neaizliedz pieņemt pieteikumus tieši no personām, kurām pienākas pieprasītie maksājumi, ja vien pieteikuma saņēmējvalsts nav deklarējusi, ka tā nepieņems šādā viedā nosūtītus pieteikumus.

17. pants

Katram pieteikumam, uz kuru attiecas 15. pants, jāpievieno:

a) nolēmuma attiecīgās daļas apstiprināta kopija, kurā norādīti pušu vārdi un stāvoklis, kā arī maksājuma pieprasījums par izdevumu vai izmaksu segšanu;

b) jebkurš dokuments, kas ir nepieciešams, lai pierādītu, ka nolēmums nav pārsūdzēts, ir stājies spēkā un ir izpildāms tā izcelsmes valstī;

c) augstākminēto dokumentu apstiprināts tulkojums pieteikuma saņēmējvalsts valodā, ja vien šie dokumenti jau nav šajā valodā.

Pieteikums tiek pieņemts bez tālākas izskatīšanas un pieteikuma saņēmējvalsts kompetentā iestāde aprobežojas ar pārbaudi, kas nosaka, vai tam ir pievienoti visi nepieciešamie dokumenti. Ja pieteikums satur attiecīgu lūgumu, iestāde nosaka atestācijas, tulkošanas un apstiprināšanas izmaksas, kas tiek uzskatītas par procesuālām izmaksām. Legalizācijas vai līdzīgu formalitāšu ievērošana netiek prasīta.

Kompetentās iestādes nolēmumu var pārsūdzēt tikai saskaņā ar pieteikuma saņēmējvalsts likumiem.

3. nodaļa

Izrakstu un lēmumu kopijas

18. pants

Katras līgumslēdzējas valsts pilsoņi un personas, kas apmetušās uz dzīvi līgumslēdzējā valstī, var saņemt jebkurā citā līgumslēdzējā valstī, uz tiem pašiem noteikumiem kā šīs valsts pilsoņi, izrakstus no publiskiem reģistriem un nolēmumu kopijas civillietās un komercietās un var legalizēt šos dokumentus, ja tas nepieciešams.

4. nodaļa

Fiziska aizturēšana un apsardze

19. pants

Līgumslēdzējas valsts pilsoņus un personas, kas tajās apmetušās uz dzīvi, nevar arestēt vai aizturēt, izpildot spriedumu vai tikai piemērojot drošības līdzekli, apstākļos, kuros arestēt vai aizturēt nevar arestējošās un aizturošās valsts pilsoņus. Jebkuru faktu, ko valsts iedzīvotājs var izvirzīt, lai atceltu arestu vai izvairītos no aizturēšanas, var ar tādiem pašiem rezultātiem izvirzīt citas līgumslēdzējas valsts pilsonis vai persona, kas apmetusies tur uz dzīvi, pat ja fakts ir noticis citā valstī.

20. pants

Līgumslēdzējas valsts pilsoni vai iedzīvotāju, kuru tiesa citā līgumslēdzējā valstī vai puse ar tiesas atļauju izsauc kā liecinieku vai ekspertu tiesas procesā, kas norit šai valstī, nevar pakļaut izmeklēšanai vai aizturēt, vai kā citādi ierobežot viņa personas brīvību šīs valsts teritorijā sakarā ar darbību, kas notikusi, vai spriedumu, kas pieņemts pirms viņa ierašanās šajā valstī.

Imunitāte, kas izriet no šī panta, attiecas uz laika posmu, kas iesākas septiņas dienas pirms datuma, kurā jānotiek tiesas sēdei, kurā uzklausāms liecinieks vai eksperts, un beidzas, kad lieciniekam vai ekspertam ir bijusi iespēja septiņu dienu laikā pēc dienas, kad tiesu iestādes viņu ir informējušas par to, ka viņa klātbūtne vairs nav nepieciešama, atstāt valsti, bet viņš turpretīm ir palicis šīs valsts teritorijā vai pēc šīs valsts teritorijas pamešanas ir atgriezies tajā pēc paša vēlēšanās.

5. nodaļa

Vispārīgi noteikumi

21. pants

Ciktāl tas nav pretrunā ar 22. panta noteikumiem, nekas šajā Konvencijā nevar tikt iztulkots kā tiesību ierobežojums attiecībā uz lietām, ko nosaka šī Konvencija, kuras personai piešķir jebkuras līgumslēdzējas valsts likumi vai citas konvencijas, kurām valsts pievienojusies vai pievienosies.

22. pants

Starp šīs Konvencijas līgumslēdzējām pusēm, kas vienlaikus ir 1905.g. 17.jūlijā un 1954.g. 1.martā Hāgā parakstītās Konvencijas civilprocesa jautājumos līgumslēdzējas puses, šī Konvencija aizstāj 1905. gada Konvencijas 17. līdz 24. pantu un 1954.gada Konvencijas 17.līdz 26. pantu, neskatoties uz atrunu, ko nosaka šīs Konvencijas 28. panta otrās daļas c) apakšpunkts.

23. pants

1905. un 1954.gada Konvenciju sakarā noslēgtās papildvienošanās starp līgumslēdzējām pusēm ir piemērojamas arī šai Konvencijai, ciktāl tās nav pretrunā, ja vien puses nevienojas par pretējo.

24. pants

Līgumslēdzēja puse var paziņot par valodu vai valodām, kas atšķiras no 7. un 17. pantā minētajām un kurās var sastādīt vai tulkot dokumentus, kas nosūtāmi tās Centrālajai iestādei.

25. pants

Līgumslēdzēja valsts, kurā pastāv vairāk kā viena oficiālā valoda un kura nevar iekšējo likumu dēļ pieņemt visā valsts teritorijā 7. un 17. pantā minētos dokumentus, kas sastādīti vienā no šīm valodām, paziņo par valodu, kurā sastādāmi vai tulkojami dokumenti, kas iesniedzami attiecīgajā valsts teritorijas daļā.

26. pants

Ja līgumslēdzējā valstī ir divas vai vairākas teritoriālas vienības, kur uz lietām, ko nosaka šī Konvencija, var attiecināt dažādas tiesību sistēmas, tā Konvencijas parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai spēkā stāšanās brīdī var paziņot, ka Konvencija attiecas uz visām tās teritoriālajām vienībām vai uz vienu, vai vairākām tās teritoriālajām vienībām, kā arī var izmainīt šo paziņojumu, sniedzot citu paziņojumu jebkurā laikā.

Par katru šādu paziņojumu tiek informēta Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrija un tajā tiek skaidri paziņots par to, uz kurām teritoriālajām vienībām Konvencija attiecas.

27. pants

Ja līgumslēdzējas valsts pārvaldes forma paredz izpildvaras, tiesu varas un likumdevējvaras sadalījumu starp centrāliem un citiem valsts varas orgāniem, šīs Konvencijas parakstīšana, ratifikācija, pieņemšana, apstiprināšana vai stāšanās spēkā, kā arī saskaņā ar 26. pantu izdarītā paziņojuma iesniegšana neietekmē iekšējo varas sadali valstī.

28. pants

Jebkura līgumslēdzēja valsts patur tiesības parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai spēkā stāšanās brīdī izslēgt 1. panta piemērošanu personām, kuras nav kādas līgumslēdzējas valsts pilsoņi, bet kuras ir apmetušās uz dzīvi citā nekā tiesību paturošajā līgumslēdzējā valstī vai kuru dzīvesvieta kādreiz ir bijusi tiesību paturošajā līgumslēdzējā valstī, ja starp tiesību paturējo valsti un valsti, kuras iedzīvotāji lūdz tiesisko palīdzību, pastāv atšķirīga pieeja.

Jebkura līgumslēdzēja valsts parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai spēkā stāšanās brīdī patur tiesības -

- a) izslēgt angļu vai franču, vai abu valodu lietošanu, kā to paredz 2. un 7. pants;
- b) izslēgt 13. panta otrās daļas piemērošanu;
- c) izslēgt 2. nodaļas piemērošanu;
- d) izslēgt 20. panta piemērošanu.

Ja valsts patur tiesības,

e) kuras paredz šī panta otrās daļas a) punkts, izslēgt angļu un franču valodas lietošanu, jebkura cita valsts, ko tas skar, var piemērot to pašu noteikumu attiecībā pret tiesību paturējo valsti;

f) kuras paredz šī panta otrās daļas b) punkts, jebkura cita valsts var atteikties piemērot 13. panta 2.rindkopu attiecībā pret personām, kas ir tiesību paturējo valsts pilsoņi vai iedzīvotāji;

g) kuras paredz šī panta otrās daļas c) punkts, jebkura cita valsts var atteikties piemērot 2. nodaļu attiecībā pret personām, kas ir tiesību paturējo valsts pilsoņi vai iedzīvotāji.

Nekādas citas atrunas nav atļautas.

Jebkura līgumslēdzēja valsts var jebkurā laikā atsaukt savu izdarīto atrunu. Par atsaukumu tiek informēta Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrija. Atruna pārstāj darboties sākot ar trešā kalendārā mēneša pirmo dienu pēc tam, kad tiek paziņots par tās atsaukumu.

29. pants

Katra līgumslēdzēja puse līdz ar ratifikācijas vai pievienošanās aktu, vai pēc tam informē Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministriju par saskaņā ar 3., 4. un 16. pantā norādītajām iestādēm.

Katra līgumslēdzēja puse nepieciešamības gadījumā arī informē ministriju par sekojošo:

- a) par paziņojumiem, kas izdarīti saskaņā ar 5., 9., 16., 24., 25., 26. un 33. pantu,
- b) par jebkurām izmaiņām vai atsaukumiem, kas skar augšminētos norādījumus un paziņojumus;
- c) par jebkuras atrunas atsaukumu.

30. pants

Šai Konvencijai pievienoto formu paraugus var labot ar Īpašās Komisijas, ko sasauca Hāgas Konferences Ģenerālsēkretārs un uz kuru tiek uzaicinātas visas Dalībvalstis, lēmumu. Brīdinājums par priekšlikumu mainīt formas tiek iekļauts sanāksmes dienas kārtībā.

Labojumi, ko pieņem ar Īpašajā Komisijā klātesošo līgumslēdzēju valstu balsu vairākumu, stājas spēkā attiecībā uz visām līgumslēdzējām valstīm ar septītā kalendārā mēneša pirmo dienu pēc tam, kad Ģenerālsēkretārs par tiem paziņojis visām līgumslēdzējām valstīm.

Šī panta otrajā daļā noteiktajā laikā jebkura līgumslēdzēja valsts var, rakstiski paziņojot par to Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijai, izdarīt atrunu attiecībā uz labojumu. Puse, kas izdarījusi tādu atrunu, tiek līdz atrunas atsaukumam uzskatīta par valsti, kas nav šīs Konvencijas dalībniece attiecībā uz šo labojumu.

6. nodaļa

Nobeiguma noteikumi

31. pants

Konvencija ir atklāta parakstīšanai visām valstīm, kas ir Hāgas Starptautisko Privāttiesību Konferences dalībnieces, tās Četrpadsmitajā sesijā, kā arī valstīm, kas nav dalībvalstis un kuras ir uzaicinātas piedalīties tās sagatavošanā.

Tā tiek ratificēta, pieņemta vai apstiprināta un ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instruments tiek iesniegts Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijai.

32. pants

Konvencijai var pievienoties jebkura cita valsts.

Pievienošanās instruments tiek iesniegts Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijai.

Pievienošanās stājas spēkā tikai starp valsti, kas pievienojas, un tām līgumslēdzējām valstīm, kas nav izteikušas iebildumus pret šo pievienošanos divpadsmit mēnešu laikā pēc tam, kad tās saņēmušas paziņojumu, kas minēts 36. panta otrajā daļā. Tādus iebildumus var celt līgumslēdzējas valstis laikā, kad

tās ratificē, pieņem vai apstiprina Konvenciju pēc pievienošanās tai. Par jebkuriem tāda veida iebildumiem jāpaziņo Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijai.

33. pants

Jebkura valsts Konvencijas parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā var paziņot, ka tā attieksies uz visām teritorijām, par kuru starptautiskajām attiecībām tā atbild, vai uz vienu vai vairākām no tām. Šis paziņojums stājas spēkā no brīža, kad Konvencija stājas spēkā šajā valstī.

Par šo paziņojumu, kā arī par vēlākiem tā papildinājumiem, jāinformē Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrija.

34. pants

Konvencija stājas spēkā no trešā kalendārā mēneša pirmās dienas pēc trešā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenta iesniegšanas saskaņā ar 31. un 32. pantu.

Pēc tam Konvencija stājas spēkā -

(1) attiecībā uz katru valsti, kas ratificē, pieņem, apstiprina vai pievienojas tai vēlāk, sākot no trešā kalendārā mēneša pirmās dienas pēc ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenta iesniegšanas;

(2) attiecībā uz teritoriālu vienību, uz kuru Konvencija tiek attiecināta saskaņā ar 26. vai 33. pantu, sākot ar trešā kalendārā mēneša pirmo dienu pēc paziņojuma, kas minēts šajā pantā.

35. pants

Konvencija būs spēkā piecus gadus pēc tās spēkā stāšanās dienas saskaņā ar 34. panta pirmo daļu pat attiecībā uz valstīm, kas to ratificē, pieņem, apstiprina vai pievienojas tai vēlāk.

Ja tā netiek denonsēta, tās darbība tiek automātiski atjaunota katrus piecus gadus.

Par denonsēšanu jāinformē Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrija vismaz sešus mēnešus pirms piecu gadu perioda beigšanās. Denonsēšana var attiekties uz noteiktām teritorijām vai teritoriālām vienībām, uz kurām attiecas Konvencija.

Denonsēšana attiecas tikai uz valsti, kas par to brīdinājusi. Attiecībā uz pārējām līgumslēdzējām valstīm Konvencija turpina darboties.

36. pants

Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrija paziņo Konferences dalībvalstīm un valstīm, kas pievienojušās saskaņā ar 32. pantu, par sekojošo:

- (1) par parakstīšanu un ratifikāciju, pieņemšanu un apstiprināšanu saskaņā ar 31. pantu;
- (2) par pievienošanos un iebildumiem, kas celti attiecībā uz pievienošanos saskaņā ar 32. pantu;
- (3) par datumu, kurā Konvencija stājas spēkā saskaņā ar 34. pantu;
- (4) par paziņojumiem saskaņā ar 26. un 33. pantu;
- (5) par atrunām un to atsaukumiem, kas izdarīti saskaņā ar 28. un 30. pantu;
- (6) par atrunām un attiecinājumu pārtraukumiem saskaņā ar 29. pantu;
- (7) par denonsēšanu saskaņā ar 35. pantu.

To apliecinot, apakšā parakstījušies pilnvarotie pārstāvji ir parakstījuši šo Konvenciju.

Sastādīts Hāgā 1980. gada. 25. oktobrī angļu un franču valodā, pie kam abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā eksemplārā, kas tiks noglabāts Nīderlandes Karalistes valdības arhīvā un kura apstiprināta kopija tiks izsūtīta ar diplomātisko kanālu starpniecību katrai Hāgas Starptautisko Privāttiesību Konferences dalībvalstij tās četrpadsmitās sesijas laikā un katrai citai valstij, kas piedalījies šīs Konvencijas sagatavošanā šai sesijā.

Konvencijas pielikums**Tiesiskās palīdzības pieteikums**

1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencija par tiesu starptautisko pieejamību

1. Tiesiskās palīdzības pieteikuma iesniedzēja vārds, uzvārds un adrese:
 2. Tiesa, kurā ierosināta lieta vai kurā lieta vēl tikai tiks ierosināta:
 3. a) Prasības priekšmets; prasības summa, ja tāda ir:
 - b) Papilddokumentu saraksts, kuri nepieciešami lietas uzsākšanai:
 - c) Atbildētāja vārds, uzvārds un adrese*:
 4. Jebkurš datuma vai laika ierobežojums procesā, kurš var radīt tiesiskas sekas pieteikuma iesniedzējam un kā dēļ nepieciešama operatīva tiesiskās palīdzības pieteikuma nodošana.
 5. Cita svarīga informācija*:
 6. Sastādīts _____, (datums) _____
 7. Pieteikuma iesniedzēja paraksts
- * Neaizpildīt, ja nav nepieciešams.

Tiesiskās palīdzības pieteikuma pielikums**Ziņojums****par pieteikuma iesniedzēja materiālo stāvokli****I. Personīgie apstākļi**

8. Uzvārds (meitas uzvārds, ja nepieciešams):
9. Vārds (i):
10. Dzimšanas datums un vieta:
11. Pilsonība:
12. a) ierastā dzīves vieta (datums, no kura dzīvo šajā dzīves vietā):
- b) iepriekšējā dzīves vieta (datums, no kura dzīvoja šajā vietā un kad dzīvošana pārtraukta):
13. Ģimenes stāvoklis (neprecējies (usies), precējies (usies), atraitnis (e), šrīries (usies), dzīvo juridiski atzītu šķirtu dzīvi):
14. Laulātā vārds un uzvārds:
15. Pieteikuma iesniedzēja aprūpē esošo bērnu vārds, uzvārds, dzimšanas datums:
16. Citas personas, kuras atrodas pieteikuma iesniedzēja aprūpē:
17. Papildus informācija par pieteikuma iesniedzēja ģimenes stāvokli.